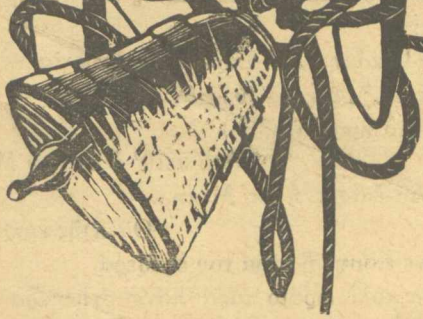

ἡ ΚΑΜΠΑΝΙΑ

Ἐφημερίς
 ποῦ διαβόσεις κι' ἀπορείς
 θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωτὶ ἑκάστης Κυριακῆς
 κι' ὁ Ἄρβας θὰν' ἀπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν κι' εἰς τὰς Πάτρας κατοικοῦμεν	Ἔτος εἴκοσι κι' ἑννέα κι' ἑνηηκόσια καὶ χίλια Κράτος, Φοιτητοὶ καὶ Νόμοι μὲ τὰ γκλόμπ κάνουν [καντερίλια]	Τοῦ κάθε φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ
--	---	---

Εἰς δραχμάς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν
 κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν
 γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ
 εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ
 Ἐπιστολάς καὶ συνδρομὰς
 προσωπικῶς μόνον σ' ἐμᾶς

Τέταρτον φύλλον κι' εἰκοστὸν τριμησιασμὸι τῶν φοιτητῶν	Δεκεμβρίου μηνὸς μίση κι' δὲ αὐξάνει ἡ ἀηδία
---	---

Στὴ μεγάλη τὴ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα Εἰς τὴν Πάτρα, ὕμνον ψάλλω, τὴν ὠρχία

Χρόνια σας πολλά σας χρόνια φιλιτικοὶ μου Πιτρινο!
 μὰ καὶ οἱ ξένοι, ὅσοι ζῆτε εἰς τὴν Πάτρα, τὴν κλεινὴ!
 κι' εὐτυχεῖτε! σὰς φωνάζη, ἡ πτωχὴ μου ἡ φωνή!
 κι' ὅσοι, Πατρινοὶ σὰ ξένα, ζῆτε, πάντα ὑγιεῖς
 κι' εὐτυχεῖς! νᾶντε κι' ἑσεῖς,
 καὶ ποτὲ νὰ μὴν ξεχνᾶτε καὶ τὴν ὠμορφή Πατρίδα,
 ποῦ σὰς χάιδεψ' ἐδῶ πέρα πρώτου ἡλίου μιὰ ἀχτίδα
 κι' ἐδῶ εἶχατε κοιτίδα
 ὅπως τρέφουμ' ἐμεῖς πάντα νὰ γυρῖστε, τὴν ἐλπίδα!

Χαῖρε Πάτρα τῶν ψαράδων, τῶν ἐμπόρων, οἰνεμπόρων
 χαῖρε Πάτρα τῆς σταφίδας! ποῦ πληρώνης κάθε φέρον!
 γύρνα κύτα μέσ'τη φράχτη τὴν ὠραία οἰκοδομὴ
 τοῦ Ἁγίου πῶχει φτάσει ἕνα μέτρο ἀπὸ τῆ γῆ
 κι' ἀπὸ κεῖ δὲν πῆγεν ἄλλο, χρόνια τώρα!! παραπάνω
 γιὰτὶ φαίνεται προσμέναν, ὅσοι ἐδούλεψιν στὸ πλάνο,
 νὰ φυτρώσῃ μοναχὴ τῆς καὶ νὰ γίνῃ Ἐκκλησιά
 κι' ἀφοῦ γύρω τῆς γινῶνταν, κάθε μία συχασιά
 καὶ φουσακίζοντ' ὅπως λένε τὰ κοιτῶνια, τὰ θεμέλια
 ἀπὸ κάθε χορτασιά!

Μωρὲ, πῶς βισιτᾶτε κόσμε! πῶς δὲν σκαῖτε ἀπὸ τὰ γέλοια!,
 ἢ μὴ τὰ αἰσθηματὰ σας; καὶ δὲν εἶναι τόσο ἀψυ;
 Περασμένα .. ξεχασμένα! ἄς ξεχάσουμε μαζῆ
 Πατρινέ κι' ἐμπρὸς νὰ γίνῃ τώρα πιά ἡ Οἰκοδομὴ,
 νὰ γενῆ μιὰ Ἐκκλησιά, ὅπως εἶναι στ' ἀκρογιάλι,
 ποῦ νὰ φαίνεται ἀπ' τὸ Τζάντε, κι' ἀπὸ τὸν Κόρφο μὲ τὸ κυάλι
 Ἐκκλησιά! σᾶν Ἐκεῖνον, ποῦ ἑσταυρώθηκε γιὰ μᾶς
 τὸν Πρωτόκλητον Ἀνδρέαν ὅπου σήμερα τιμᾶς!

Πρὸς Κράτος ὁ χαιρετισμὸς εὐτως εἰπεῖν, ... χρεμετισμὸς

Χαῖρε χώρα Ἐλευθερίας!
 ποῦ στουτὸς κόλπου σου τὸ πάλα
 αἱ ἰδέαι, ὁ Πατρίς μου, ἀνεβλάστανον μεγάλα
 καὶ τυρανοκτόνον ξίφος κρύπτοντες εἰς τὰς μυρσίνας
 οἱ Ἀρμόδιοι, ἠνώρθουν ἰσονόμους τὰς Ἀθήνας!!
 Ἄλλοτε Θεοὶ ἐπάτουν τὰ ἐδάφη τῆς Ἑλλάδος
 τώρα εἶνε ὁ Μπαμπάνης ὁ Θεὸς κάθε κοιλάδος!!!
 Χαῖρε χώρα τῆς ρουτίνας
 χαῖρε χώρα τῆς ἀηδίας
 Χαῖρε τῆς τιμῆς ὁ λόγος! Χαῖρε τῆς Ἀστυνομίας
 δράσης ἔνδοξη! γενναῖα!
 Ρωμηοσύνη, χαῖρε! πάλι,
 ποῦ πληρώνεις ὑπαλλήλους νὰ σοῦ σπᾶνε τὸ κεφάλι!!!

Χαῖρε, τῆς κλοπῆς ἡ Χώρα, π' ἐλευθέρως κλέβουμ' ὄλοι
 Χαῖρετ' Ἑλληνας, διαβόλοι!
 Χαῖρε κλίκα τῶν πλουτούντων εἰς τὴν ῥάχι τῶν λοιπῶν!
 Χαῖρε, χώρα Ἐλευθερίας, ποῦ μὲ σύστημ' Ἀγγλικὸν
 μὲ τὰ γκλόμπ ἀνοῖς κεφάλια, Κράτος, χαῖρε, Ἑλληνικόν.

Χαῖρε, Κράτος, ποῦ τρομπᾶρει τοὺς φτωχοὺς τοὺς φοιτητὰς
 κι' ἀπειλοῦν οἱ Ἀστυνόμοι νὰ τοὺς σφᾶξουν κατ' αὐτὰς
 γι' ἐτρομπαραν κι' ἐκεῖνοι μὲ ἀντλία, γιὰ καλὸ
 Ἀστυνόμους, ὑπαλλήλους μὴν τοὺς ἔρθῃ τὸ μυαλό!!
 Χαῖρε, Χώρα, ποῦ στὴν Κορῆτη χωροφύλακες τοῦ Κράτους
 εἰς τὰ Ἀνώγεια, σκοτώνουν ἄνδρας φιλησυχοτάτους!
 Χαῖρε, Χώρα, τῆς βακχείας τῆς σαπίλας τῆς κατάρας!
 Χαῖρε Χώρα τοῦ Μπαμπάνη! Χαῖρε, χώρα, τῆς τρομπᾶρας!
 Χαῖρε, Χώρα, Μαμελούκων, ποῦ σὲ σπρώχνει ὁ καθεὶς!
 Χαῖρ' Ἑλλάς! Δημοκρατία! Χαῖρε! Φτοῦ μὴ βασκαθῆς!!

φ. 24

**Πώς ὁ Κλάπας διηγείται τ' εἶδε μὲς τὰ Θεωρεῖα
τοῦ Θεάτρου, ποῦ ἐπῆγε, κάθε κύριον, κυρία,
μὰ κι' ἐκείνους ποῦ ἐφάγαν τὴ χυλόπητα τὴν κρύα,**

Φ.— Καλῶς τὸν Κλάπα:

Κ.— Εὐχαριστῶ συζήτησι δὲν θέλω.
Μ' αὐταῖς τῆς φάπαις σου προχθὲς στὸ διάλογο σὲ
[στέλλω.

Κι' ἄς λείπουνε τ' ἀστεῖα σου καὶ ἡ χειρονομίες
γιατὶ εὐθύς εἰδοποιῶ καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄκους ἐκεῖ ἀηδίας;

Πάρε μὰ φάπα γκάπ! καὶ γκούπ! Καλὸ καὶ τοῦτο πάλι
σᾶν νᾶχαμεν ἀνταμικὸ τὸ δόλγιο μου κεφάλι.

Φ.— Ἔλα... καὶ τώρα δὲν κτυπῶ παρὰ θὰ σὲ χαϊδεύω.

Πέσε λοιπὸν τὰ νέα σου σ' ἐμὲ, ποῦ ἐσὲ λατρεύω:

Κ.— Σφουγγίσου! Καὶ δὲν εἶμ' ἐγὼ κανένα κοριτσάκι

Φ.— Τὸ ξέρω! Εἶσαι λεβεντιὰ, μπελιᾶς καὶ καραφάκι
ὁμολογίας καὶ ἄχ! βλάχ! Οὐτὶ καὶ σαντουράκι!!
καὶ τὰ λοιπὰ... καὶ τὰ λοιπὰ στραβὰ τὸ καπελλάκι...

Κ.— Σώπαινε! Γιατὶ ἔρχομαι καλὸς μαντατοφόρος
μὲ νέα ἀπὸ τὸ θέατρο ποῦ κάθε βράδυ ντόρος
γινώτανε μὲ τὴ Χαντᾶ ποῦ ἔφυγ' ἡ καυμένη
καὶ πάλιν ἀστεφάνωτη μὰ... καὶ στεφανωμένη.

Φ.— Μοῦ φαίνεται κουρκουσουριές νὰ μοῦ μαζεῦς τώρα;

Κ.— Μπορῶ; Ποῦ τὴν ἐγέμισαν μὲ πλῆθος ἀπὸ δῶρα;
ποῦ θέλω ἡμέραις νὰ ἱστορῶ γιατί δὲν φθάνει ὦρα!!

Φ.— Τὸ ξέρω π' ἄφηκε καρδιὰ π' ἐγίνηκε κομμάτια
μὲ τὰ γλυκὰ τῆς μάτια

κι' ἄς τσ' ἔστρωσε γιὰ νὰ περνᾶ στολίδια καὶ Διαμάντι
καὶ πάντα τῆς ἐφέρθηκεν, ὡς λέγουν, μὲ τὸ γάντι!

Κ.— Ξέρω!... Ἄλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς ξέρεις σὺ τὰ ρέστα,
Λοιπόν! Ἐμπρός! σὲ προκαλῶ! Ἀρχίνησε καὶ πὲς ται!

Φ.— Ἔως ἐδῶ; Παρακαλῶ! Ἄς σταματήσῃ ἡ φέστα!!
ἐβγάλανε ψέμματα μοῦ φαίνεται καμπόσα
ἐκείνοι ποῦ ἀπὸ πίσω τῆς μὲ κρεμασμένη γλῶσσα
ἐτρέχανε, ὡς τρέχουνε, καὶ τὰ πουλιὰ στὴν κλῶσσα.
κι' ἐγ' ἄκουσα περιέργω ποῦ δὲν θυμᾶμα... πόσα!!
Καλὰ! πὲς μου ἄλλο τίποτε; Τὶ εἶδες ἐκεῖ μέσα;

Κ.— Εἶδα καὶ κόσμον διαλεκτὸν ποῦ πάει ἀμπονέ...

καὶ ἄλλους ὅπου μοιᾶζονε μ' ἐσένα κουνενέ
Καὶ πρῶτα-πρῶτα θὰ σοῦ εἰπῶ πῶς μοῦρθε μὲς τὸ
[μάτι

ὁ κύριος Εἰσαγγελεὺς κυτᾶζον μὲ ραχᾶτι
καὶ ὕστερα ἡ ὠμορφὴ πολὺ καλὴ κυρὰ του
ποῦ ἐκάθητο κοντὰ του.

Φ.— Θᾶσαντε σὲ Θεωρεῖο; ἔ;

Κ.— Τὸ βρῆκες!

Κοντὰ σ' ἄλλο Θεωρεῖο ποῦσαν τρεῖς ποῦ θέλουν προῖκες!

Φ.— Μήπως εἶδες τὸν Ἐφέτην κύριον Τριανταφύλλου;

Κ.— Ἦτο μετὰ τοῦ Γαρέζου Ἐπιτρόπου τε καὶ φίλου
καὶ στὸ πρῶτο ἰσογείων ἦτ' ὁ Μίμης Θεοφίλου.
Πάρα πέρα ὁ Ταμίας ὁ καλὸς ὁ Χαρβαλιᾶς
καὶ ὁ Τσάκαλος μαζῆ του.

Φ.— Στάσου! Στάσου! Μὴ μιλάς!

Κ.— Τί; Γιατί;

Φ.— Πολὺ φωνάζεις καὶ σ' ἀκούει τόσος κόσμος
Λοιπὸν λέγε μ' ἡσυχία

Κ.— Ἦτανε κι' ὁ Θῆτα Ρόζος

Ἐφορος, καθὼς τὸ ξέρεις, ἀλλὰ μετὰ τῆς κυρίας
μὲ κοστοῦμι βέρετ ὦραϊο, καὶ στὸ τῆς Ἀστυνομίας

ἦτο ὁ κύριος Καλκάνης π' ἦδη αὐτὸς τὴν διευθύνει
καὶ στὸ ἴδιο ὁ Κωνσταντόπ'λος ποῦ δὲν θέλει περὶ
[νὰ μείνῃ

νὰ μοιράζῃ ἀπὸ τὴν ἔδρα ἔδω κι' ἐκεῖ δικαιοσύνη!
καὶ κοντὰ του ὁ Βασιλόπ'λος ἱκανὸς καθηγητής.

Φ.— Ἐτελείωσες;

Κ.— Ἀκόμη. Στ' ἀπὸ ἄνω Θεωρεῖα
ἦτο ἡ Μάρκου Οὐρανία

Φ.— Τὶ σεμνὸ! καλὸ κοριτσά!

Κ.— Κι' ἀπὸ κεῖθ' ὁ Φέτζιν Μὰκ
μὲ δαντελωτὸ ἐπίσης ἡ δις Μέκη...

Φ.— Θὰ πηῆς κονιάκι;

Κ.— Ὁχι! Ἦτανε ἐπίσης ἡ κυρὰ του δροσερά.

Ἔνα γκροῦπ πολὺ ὦραϊο πάρα ἄνω στὴ σειρὰ
ἦτοι αἱ Παπαμικροπούλου κι' ἡ Δογάφη μὲ χαρὰ,
μὰ καὶ ἡ Σπηλιωτοπούλου σᾶν τὰ κρύα τὰ νερά.

Ἐλησμόνησα ὡς τόσο τὸ Σωτήρι Καρλαμπᾶ
τὴν κυρία Τοῦλα ὦραϊα, ἀλλὰ καὶ τὴ Ναυσικᾶ
μὲ τὰ μαῦρα τακτικά

μὰ καὶ τὰς Παπανδροπούλου δυὸ λουλούδια ζωηρὰ
μὲ τὰ μαῦρα ἀπὸ τὸ χάρο πῶχει κάψει τὴν καρδιά.

Καὶ στὸ βάθος κατὰ μόνος τὸ γιατρὸ τὸ Λιαουρτᾶ.

Εἶδα ἐπίσης καὶ τὸ Σιώρη ἱατρὸ, τὸν Μπεκατῶρο
τὸν Λαμπρόπουλον Ἄνδρῆαν ποῦ τὸν ξέρω, δικηγόρο
Καὶ τὸν Μπομποτῆ, ποῦ κάνει μὲ τὸν Τζίνη συντροφιά
καὶ γουργόνια τοὺς φυλᾶνε, μὴν πατήσουν σ' ἀγκαθιά
τὴν κυρία Μαῖυ εἶδα εἰς τὸ ἔνδεκ' ἄν ζητήσης.

Τὸν Ἀσλὰν καὶ τὴν Κυρία καὶ τὴν κόρη τους ἐπίσης.

Τὴν Αὐγερινῶ κι' ἀκόμη καὶ τὴν κόρη τῆς Ἐλένη
πάντα σὶκ ἐνδεδυμένη

τὸν Γαλάνην χρυσοχόον..

Φ.— Μόνον ἢ μὲ τὴν κυρία;

Κ.— Ὅπως πάντα, ἀφοῦ τὸ ξέρεις, ἢ ρωτᾶς γιὰ φασαρία;
Μὰ κι' ὁ Πράτσικας ὁ Μίμης ἦτανε μὲ τὴν κυρὰ του
στὴν πλατεῖα στὴ σειρὰ του

Καὶ ἡ δεσποινὶς Τοπάλη σ' ἔν' ἀπὸ τὰ Θεωρεῖα.

Ἦτο ὁ Σωτηρόπ'λος Ντίνος μὲ τὴν εὐμορφὴ κυρία.

Ὁ Μουτούσης ὅπως πρέπει φημισμένος δὰ ντετόρος
ὁ Λιακόπουλος ὁ Τάκης, ἐὰν ξέρεις, δικηγόρος,
κι' ἡ γλυκύτατη κυρία, θεῖον δῶρον, καὶ ὁ Γιώργος
ὁ Μουτσόπουλος ἐπίσης χρυσοχόος μὲ τὰ οὐλα,
ἡ κυρία του, ἐπίσης κι' ἡ ὦραϊα μας Μαροῦλα
ἡ κυρία Λειβαδίτη μὲ τὸν κύριον μαζῆ
ποῦ δὲν πᾶν ποτὲ πεζῆ.

Ὁ Συνοδινὸς ἀκόμη ποῦν' τοῦ Κράτους χημικὸς
ὅστις πάντα τὴν κυρία συνοδεύει τακτικῶς.

Τὰς Βιτάλ ἐπίσης πρέπει νὰ σοῦ εἰπῶ πῶχω ἰδεῖ

μὰ καὶ τὸν Ἀντωνιάδην ἱατρὸν ποῦ σῶχω εἰπεῖ
τὴν κυρίαν, τὴν κουνιάδα, ποῦ μαζῆ τὰς ὀδηγεῖ
καὶ τὸν φίλον Ἡρακλῆ

Φ.— Πῶς; δὲν εἶδες τὸν Παπᾶ καὶ τὸν Μίμη μας τὸν Κόλ-
[λα;

πῶς τὸν Πάσκουα δὲν εἶδες, ποῦνε πάντα; μέσα σ' ὄλα
τὸν Βαγγέλη τὸν Σιάνο μὲ τὴν ὄλη του παρέα

τὸν Καρρὲρ μὲ τὴν κυρία, ποῦ φημιζέτ' ὡς ὦραϊα;

Μὰ καὶ τὸν Ἀναγνωστόπ'λον τὸν γιατρὸν, γιατί δὲν
[εἶδες

ἢ σοῦ φύγαν τοῦ μυαλοῦ σου καὶ τὰ φόντια καὶ ἡ βίδες;

Πῶς τὸν Τάκη Στεφανόπ'λον, τὸν Βορῖση τὸν Διονύση
τὴν κυρία του ποῦ εἶναι σᾶν τὴ δροσερὴ τὴ βρύση;

τὸν Παπαηλιοῦ δὲν εἶδες; ἢ μὴν ἦσυνα στραβὸς;
τὴν γλυκεῖα του τὴν κυρία; Ἡ ἐκάθησο ἀργὸς;
Πῶς δὲν εἶδες τὸν Λαμπράκη ποῦναι στρατωτικὸς;
Τὸν Λελοῦδα π' ἀργοσβένει στοῦ Σταθάτου τακτικῶς;

Κ.— Ἀλλὰ εἶδα τὸν Τριάντην τὸν καλὸν μας Ἡρακλῆ
τὴν πικάντικη κυρία, ποῦ γλυκὰ γελᾷ, ὀμιλεῖ.
Τὸν Σπυρόπουλον Μανώλη πάντα φρέσκον νέον εἶδα
ἀλλὰ καὶ τοῦ Χαϊδοπούλου τὴν καλὴ μας δεσποινίδα

Φ.— Ἄλλους
Κ.— Ὅχι γιατί' ἐπῆγα σὲ παράστασι ζυγὴ
καὶ αὐτοὶ πιῦτες ἦσαν σ' ἄλλη, σὲ παράστασι μονή
καὶ γι' αὐτὸ, γι' αὐτοὺς δὲν εἶπεν ἡ φτωχὴ μου ἡ φω-
[νή!!

Φ.— Εἶδες ἄλλον; Πές τον!.. Βρῖς' τον!
Κ.— Ἐκ τῶν δημοσιογράφων τὸν Λαμπρόπουλον τὸν
[Χρηστον

τὸν Μικρούτσικον Ἀρίστον.
καὶ τὸν φίλον μας Ἡλί
ἄχ! Ἡλί Σαβαχθανί...
Δὲν ξεχνῶ τὸν Γεωργόπ'λον τὸν Μιχάλη, τὸν Ψαθῆ,
τὸν Δημήτρι, π' ἐξεζώσθη ὡς μανθάνω τὸ σπαθὶ
καὶ τὸν Παπαδημητρόπ'λον Βασιλάκη μετ' αὐτῶν
καὶ τὸν Γιῶργον Καραβίτην πρώτης Ἀστυνομικόν!

Φ.— Ἐσταμάτησες;
Κ.— Ἀκούη. Δὲν σοῦ εἶπα τὸν Κοκὸν
τὸν Φιλόπουλον πῶς εἶδα. ἄνθρωπον κοινωνικὸν
τὸν Μπαρμπέρην τὸν Χρηστάκη καὶ τὸν Πί τὸν Ζησιμάτον
ποῦ περνᾷ κοντά σου.. Νά τον!!

Φ.— Ἄ! τὸν Τάκη τὸνε ξέρω.
Κ.— Εἶδ' ἀκόμη ἐκεῖ μαζὴ
καὶ τὸν φίλτατον Φραγκίσκον τὸν καλὸν μας τὸν Τιμπῆ
καὶ με' ἐθελξιν ὥραϊα ὁ αὐλὸς κοῦ Σαμαρτζῆ
τοῦ Παντζέλα τὸ βιολι

Καὶ τοῦ Ράινερ ἐπίσης ποῦ θυμᾶμαι πειδὸ πολὺ.
Δὲν ξεχνῶ καὶ τὸν κύρ Νίκο τὸν Ρεκούτην χωριστὰ
καὶ ὅσα ἔργα θαυμαστὰ
εἰς τὸ Πάνθεον προβάλλει ἕμερας τώρα τακτικὰ.
Δὲν ξεχνῶ καὶ τὸ Λοβέρδο τὸν Ἀνδρέα λιγούλακι
τὸν πατέρα του ἐπίσης τὸν καλὸν μας Νικολάκη
καὶ τελειῶνω..

Φ.— Ἄλλον;
Κ.— Ὅχι! ὦ! ἐξέχασα σπουδαῖον
τὸν Γιωρκάκη Νικολόπ'λον ἀπ' τὸ Θίασον τῶν Νέων
ποῦ θὰ παῖξη, θὰ τραλλάνη μ' ἔργον τοῦ Συνοδινοῦ
τὸν ὥραϊον Καραγκιόζη, ποῦ θὰ χάσουμε τὸ Νοῦ.

Φ.— Ἐὰν ἔχομεν...
Κ.— Βεβαίως...
Φ.— ὦ; σὲ χαίρομαι ποσῶς!!
Κ.— Μὰ καὶ ἐγὼ σὲ χαιρετίζω, γιατί' φεύγω βιαστικὸς.

Καὶ τοῦ Κλάπα χαιρετοῦρες

Λιγυμάρες καὶ φαγεῦρες

Φ.— Καὶ γιὰ ποῦ λοιπὸν, κύρ Κλάπα!
Κ.— Τὶ κυτᾶς ἐκστατικῶς;
Πάω στὴν Αἰκατερίνη! τί; Κοιμᾶσαι κακομοίρη;
Ἐκεῖ πέρα τὸ χρυσάφι θὰ κερνῶ μετ' ὁ πορῆρι
'Αμ' δὲν κάθοι' ἐδῶ πέρα νὰ μαραίνωμ' ὡς οἱ ἄλλοι.

Πάω νὰ φέρω τὸ χρυσάφι, ποῦν' ἐκεῖ μετ' ὁ τσουβάλι
Φ.— Πῆρες φόρα λοιπὸν βλέπω.

Κ.— Τὶ θὰ πῆ ἐπῆρα φόρα;
ἀφοῦ δὲν κυτῶ μπροστά μου τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὴν ὥρα
ποῦ θὰ πάω συστημένος εἰς τοῦ χρυσαφινοῦ τὴ χώρα!
Ἄχ χρυσάφι! Κάμε πέρα!.. Πάω νὰ γίνω χρυσακὸς

Κ.— Μωρὲ, τί με λέγεις; Βάστα μὴ καὶ γίνης καρδιακὸς.

Κ.— Καὶ σὲ λίγο σᾶν με βλέπης θὰ σοῦ πέφτουνε τὰ σάλια
σᾶν θὰ τρώω μ' ἀσημένια καὶ μ' ὀλόχρυσα κοντάλια
καὶ τὰ κρέατα θὰ βράζουν σὲ ὀλόχρυσα τσουκάλια
ἔξω πτώχεια! κακομοίρη!
κάθε ἡμέρα θάχω γλέντι! κάθε βράδυ πανηγῦρι!
φεύγω, τρέχω καὶ σὲ λίγο θὰ γυρίσω ὠρισμένως
χορτασμένος, πλουτισμένος.

καὶ θ' ἀνοίξω τῆς Καμπάνας τὸ κονάκι νᾶρθουν ὄλο
ἀπὸ τὰ πλούτη μου θὰ τρῶνε, θὲς ἀνθρώποι! θὲς δια-
[βόλοι!!

Λοιπὸν γερά σου καὶ σ' ἀφίνω ἐδῶ πέρα νὰ κυλίεσαι
ἄλλους νὰ διαβολοστέλνω, με τοὺς ἄλλους νὰ μαδρίεσαι
Γερά σου Φάπα κατ' εὐθεῖαν πάω στὴν... Αἰκατερίνη

Φ.— Καὶ στὴν Κέρκυραν ἂν θέλεις, εἰμπορεῖς νὰ πᾶς νὰ μεί-
[νης!!

**Μέσ' τῆς φτώχειας μας τὸ χάλι
στέλλω εὐχὰς μετ' ὁ τσουβάλι**

Τὸν Μιχαλακόπ'λον πρώτα χαιρετῶ τὸν Ἰπουργὸν
καὶ εὐχομαι μέσ' τῆς αὐλῆς του πολλοὶ πάντοτε νὰ τρῶν

Τὸν Ἀνδρέαν Μάρκου ἐπίσης χαιρετίζω βουλευτὴν
καὶ εὐχομαι ποτὲ μὴ χάσῃ τὴν τιμὴν τὴν ζηλευτὴν.

Στὸν Ἀνδρέαν Γεωργακόπ'λον στέλλω ἐκ χηνῶν ζευγάρι
κόττα πῆτα τὸ Δεκέμβρι καὶ παπὶ τὸν ἄλωνάρι
καὶ τὸ δρόμο νὰ τραβήξῃ ὄλο ἴσα τὸ..φεγγάρι!

Στὸν Δεκῆν Ἀνδρέαν στέλλω νὰ τοῦ ψάλλουνε τραγοῦδια
Εἰς τὸν Ἰατροῦ Ἀνδρέαν στέλλω εὐχὰς μαζὴ μετ' ἡ γιουλία
Στὸν Στεργιόπουλον ἐπίσης τὰς εὐχὰς μου καὶ ζουμποῦλια
Καὶ εἰς τὸν Οἰκονομόπ'λον τῆς Τραπεζῆς δυὸ λουλούδια.

Στὸν Κορδέλαν ἀποστέλλω μιὰ μετᾶξινη κορδέλλα
Στὸν Σπανόπουλον Ἀνδρέαν ἕνα φόρωμα κανέλλα
καὶ στὸν Νούσαν τὸν Ἀνδρέαν ἕνα κάρρο καραμέλλα.
Εἰς τὸν Χόνδρον ἀποστέλλω δύο ἄλλογα χιονᾶτα
καὶ στὸν φίλον μου τὸν Κούλην ἄλλα δυὸ νὰ κἀνὴν στρατά
Στὸν Ροδόπουλον Ἀνδρέαν δυὸ μαρίδια ἀπ' τὴν τράτα
στὸ Αἰτωλικὸν τοῦ στέλλω καὶ φιλῶ τὰ δυὸ του μάτια.

Στὸν Ἀνδρέαν Ἀντωνόπ'λον φίλον Συμβολαιογράφον
μιὰν Τσίτσαν κεντημένην καὶ τυρὸν ἐκ τῶν Ἀγράφων

Εἰς τὸν Παπανικολάου τὸν Ἀνδρέαν δύο ῥόδα
καὶ χρυσὴ ἀπ' τὰς Ἰνδίας μιὰ περιλάμπρη παγόδα

Στὸν Ἀνδρέαν Ἀντωνέλην στέλλω μιὰ καροβελόνα
καὶ στὸν Ἄλφα τὸν Λοβέρδον ἀποστέλλω μιὰ μπόνα.
Εἰς τὸν Ἄλφα τὸν Βουρνᾶν ὅπως πρέπει δικηγόρον
στέλλω πλῆθος τὰ βιβλία, ποῦτ' ἀρέσαν κατὰ κόρον.

Στὸν Παλαιολόγον στέλλω αὐτοκίνητον ὡς δῶρον

και στον "Αλφα τον Λαμπρόπ'λον σοκολάταις άνευ δρων
και στον Πέταν τας ευχας μας μετὰ δύο κανηφόρων.
Στον 'Ανδρέαν Φλαμπουριάρην γιούλια ολόμπλαβα που θέλει
στον Μπικόπουλον 'Ανδρέαν τον κουβᾶ γεμάτο μέλι
και στον "Αλφα Γεωργόπ'λον κρεοπόλη ένα καρβέλι

Στον 'Ανδρέαν τον Χαρίτον εμπορον σε κόφαις τᾶνθια
Στον 'Ανδρέαν Μπεζεριάνον με τὸ κάρρο χειμωνάνθια
και στον φίλον 'Ανδρουτσόπ'λον χίλια ρόδα με τ' ἀγκάθια
Εἰς τον Δημητρόπ'λον στέλλω στῶν συμμάχων τὴν πλατεῖα
ἐν ἀμάξι για νὰ κἀνη μὰ μικρὴν περιοδεία,
και τον Γκίκαν τον 'Ανδρέαν μὴ κόφα γαρυφάλλων
ἐνα ἀμάξι πορτοκάλια, κι' ἐσφαγμένον φῖνον γάλον.

Εἰς τον Μπίσουλαν 'Ανδρέαν ἐνα πρώτης δικαστὴν
για προαγωγὴν ταχείαν τ' ἀποστέλλω τὴν εὐχὴν

Στον 'Ανδρέαν τον Λαμπρούλιαν γεμισμένην στέλλω σπλήνα
και κρασι ρομπόλα φῖνο γεμισμένην μιά... κοφίνα

Στον 'Ανδρέαν Πελεκάνον ὅπως τὰ χρυσὰ δεσμά του
χίλια χρόνια διαρκέσουν με τὴν ὡμορφη κυρά του
Κι' εἰς τον φύλον Παπανδρέαν τὰ λουλούδια στο καλάθι
χρυσούφαντον ἀέρα, ἀλλὰ κι' ἐνα καλιμαύχι.

Στον Καρύδην ἐν Κερκύρα δικηγόρον στέλλω μῆλα
ὡς ἐπίσης ἐν Ζακύνθῳ εἰς τον ἔγκριτον Δεσύλλα
και στον "Αλφα Λυμπερόπ'λον ἐν 'Αθήναις ζαχαρένια
μὴ κούκλα, μὴ πέννα και σουγίτσα φιλιτσένια

Στέλλω εἰς τὴν 'Ανδρομάχην Κολιοπούλου δυὸ γαρίδαις
δυὸ πόδια, ἐνα κεφάλι και πατσούλες ἀπὸ γίδες.
και στον ἄνδρα της τὸν Μένιο στὴν 'Αμερῖκα κορδόνι
ν' ἀνεβῆ κι' ἐδῶ νὰ φθάσῃ, ὡς νὰ πῆς σφυρι κι' ἀμόνι!

Στον 'Ανδρέαν τον Ρηγόπ'λον ἐν ἀμάξι και... ὄραδαίως
ἀφοῦ τ' αὐτοκίνητον του ἤδη ἔπαθε σπουδαίως
Στον 'Ανδρέαν Κοῦκον πλῆθους σοκολάταις στή γιορτὴ του
Εἰς τον φίλον Καλαντζόπ'λον Τηλεγράφου στέλλω στίβα
τὰ σταφύλια και τὰ μῆλα, τὰ καρύδια και σταφῖδα.
Στον Ρεμπούτσιαν 'Ανδρέαν στὰ Βραχνέικα καρᾶβι
φορτωμένα με χρυσάφι θὰ τοῦ στείλλω ὡς τὸ βράδυ

Στον 'Ανδρέαν Νικολόπ'λον δικηγόρον φίλτατό μου
ἐξ ἔβενου ἐνα μπαστούνι ὅπως εἶναι τὸ δικό μου

Εἰς τον Τζίνην τον 'Ανδρέαν με διαμάντι δαχτυλίδι
ὅσο νᾶρθη τ' ὅπως πρέπει εἰς τὰ χέρια του στολίδι.

Εἰς τον Παναγόπ'λον τέλος Δήμαρχον τοῦ 'Αγρινίου
χρυσανθέμων στέλλω πλῆθος, κι' ὀβελίαν ἐξ ἄρνιου.
Στον Βονόρτα εἰς Παπαδάταις ἐν λουλούδινο στεφάνι

"Ὅσοι θέλ' τε νὰ γελαῖστε
πάρτε Σάτυρον διαβάστε

Συνιστῶμεν νὰ γενῆτε τοῦ ΣΑΤΥΡΟΥ ἀγοραστὰι
φύλλον δεκαπενθημέρου π'αἱ σελίδες του μεστὰι
ἐκ θαύρας περὶ πάντων και παντοίων ζήτημάτων
και τιμᾶται μὴ δραχμοῦλα εἰς τὴν κρίσιν τῶν χρημάτων

Τέλος ο' ἔλεως, πεῦ φωνάζουν
νὰ δοθῆ, ὅτι τοὺς τάζουν

Λαμβάνων ὡς πρᾶδειγμα τον φίλον μου Μιχάλι
που γαλοποῦλαν μου ζητεῖ με τοῦτο μα; τὸ χάλι
και ἀγωγὴν με ἀπειλεῖ, νὰ μου κοινοποιήσῃ,
σᾶν δικηγόρος ποῦν' κι' αὐτὸς, και τί θὰ τοῦ κοστήσῃ
νὰ μου τὴν ἀμολήσῃ!

Παρακαλῶ μὴ θέλετε τον ξεπενταρισμὸν μου
κι' ἂν δὲν ἤλθαν τὰ δῶρα μου κατὰ τον ὀρισμὸν μου
δὲν εἶναι και νὰ βρισκῶ 'γὼ λοιπὸν τον διαβολὸν μου!
Τὰ δῶρα θᾶρθουν μὴ φορὰ τί αὔριον, τί τώρα,
ἂν δὲν ἐλθῆ νεροποντὴ και δὲν τὰ πιάσῃ μπόρα,
ἢ μου τὰ φᾶν ἄλλοι ἔξυ τινι, ἀρπάξουνε τὰ δῶρα
και μείνω τότε ἐγὼ και σὺ, ἀπ' ἔξω ἀπ' τον νυμφῶνα!
σᾶν μαρμαροκολῶνα!
Λοιπὸν ἂν θέλετε πάψετε τοὺς γάλους τὰ ζητῆτε!
κι' ἂν ἴσως ἐλησμόνησα και...! σεῖς ἄς λησμονῆτε!
και νὰ με συγχωρῆτε

Κι' εἰς γυναῖκας μετὰ μέλους
τὰς εὐχὰς μου μέχρι τέλους

στὴν Κατίνα Χρονοπούλου τὴν πολὺ καλὴ κυρία
ἀποστέλλω σοκαλάταις, ἄνθη ρόδα, μύρα κρούα.

Στὴν Κατίνα τοῦ Καπέτα πάντα γέλωτας ν' ἀνθίζῃ
εἰς τὰ χεῖλη και ποτὲ της ὦχ! νὰ μὴν κακοκαρδίξῃ

Τοῦ Πλουτάρχου τὰ γλυκὰ
πάντοτ' ἐξαιρετικὰ

"Ἐφθασεν ὁ Ζόρξ 'Ονὲ και Πτι—Φτούρ σπαρταριστὰ
και βουτήματα Μπριόξ, Κίφφερ και Πενζὸν γλυκὰ
και σοκολάτινα πρώτης Μπ.αλινὲ Πριγκηπικὰ
μαντολάτου και Γκριλὲ και Γκανάξ, Μσχι Νουγκᾶ
πρώτης ἀρωματισμένα θε νὰ βοῆτε τακτικὰ
και Φρουτ—Γλασσὲ, Μπιζέδες, φῖνα κι' ἐξαιρετικὰ,
τροῦφες και Μαρόν Πουτίγκες και Μιλ Φέι και Νογκατί
κι' ὅ,τι τις ἐπιθυμήσῃ και τὴν κρέμα σαντυγι
με τὸ γάλα ἐκ Γαλατᾶ
και Πουτίγκες Μελενίκα ὄλα καλλιτεχνικὰ
και νὰ ἴδῃ καθέννας πρέπει
Μαρεγκέ, Μον—μπλάν μαρόν και Πολίτικο τσουρέκι
κι' ὅποιος θέλει γιὰ νὰ φάῃ
στοῦ Πλουτάρχου εὐθύς νὰ πάῃ
κι' ὅποιος θέλει γιὰ νὰ κάμῃ ἐνα πλοῦσιο γιορτάσι
ἄς περάσῃ ἐκεῖθε πρώτα τὰ γλυκὰ νὰ δοκιμάσῃ
στοῦ Πλουτάρχου και Υἱοῦ
πρώτης Ζαχαροπλαστείου και στὴν τσέπη σας φθηνοῦ

Συνιστῶ τὰ γιαλικὰ
Ρόξη Π. και Τρακαδᾶ

Συνιστῶ ἰδιαιτρως τὰ ὠραῖα γιαλικὰ
Ρόξη Π. και Τρακαδᾶ
μίας μάρκας ἑνμισημένης λεπτακατωμένα πιάτα
κι' ἄθρανότα κι' ἐκεῖ νὰ τρέξῃς ὀνιστῶμε, διαβάτα